

[Niels Helveg Petersen]

noget af vanskeligheden ved at administrere en sådan bestemmelse.

Der er faktisk meget få hjørner af denne verden, desværre, hvortil man kan eksportere våben med sikkerhed for, at disse våben ikke vil blive anvendt imod deres hensigt. Derfor er selve grundlaget for administrationen af våbenloven skam ikke noget, der fungerer særlig godt. De, der skal administrere denne lov, bliver stillet over for temmelig umulige afgørelser.

Dertil kommer et andet forhold, som gør, at våbenloven i dag er forældet, nemlig det forhold, at våben i dag er noget ganske andet end rifler og maskingeværer og kanoner. Våben i moderne tid og moderne krigsførelse er i meget høj grad elektronik, og jeg tvivler på, at våbenlovens definition af, hvad der er våben, er fulgt med tiden, er tidssvarende i forhold til den våbentekniske udvikling, der har fundet sted.

Derfor fungerer våbenloven ikke godt, og det er, som jeg nævnte det, et spørgsmål, folketinget siden hen får lejlighed til at vende tilbage til.

Wilhelm (VS):

VS vil naturligvis ligeledes gå imod dette lovforslag fra fremskridtspartiet.

Jeg vil på linje med hr. Niels Helveg Petersen rejse spørgsmålet om, hvorvidt den eksisterende våbenlov fungerer godt. Den giver ministeren nogle beføjelser til at kontrollere og udstede forbud eller omvendt kun tillade eksport i de enkelte situationer, men hvorvidt det bliver brugt tilstrækkelig restriktivt, synes jeg nok vi mangler oplysning om. Man kan måske takke fremskridtspartiet for, at der nu bliver lejlighed til at forsøge at få konkrete oplysninger fremskaffet i retsudvalget under arbejdet med dette håbløse lovforslag.

Den åbning, der skete med hensyn til det helt nye, man indlod sig på med medproduktion i forbindelse med F-16 kontrakten, er en åbning, som har udhulet den fortolkning af våbenloven, som de fleste nok havde troet var sikker indtil da, og det synes jeg nok gør det tiltrængt, at der kommer forslag til opstramning af våbenloven, som hr. Niels Helveg Petersen sagde.

Det er en forholdsvis aktuel sag, denne her. Der har i de sidste tre dage i København

været holdt et seminar – med bl.a. Industrirådet som medarrangør – om elektronisk våbenhandel, og det har været det udtrykte formål med det seminar at gøre det lettere at få dansk industri ind i en sådan handel. Mit kendskab til det her stammer fra den nystiftede gruppe Livmødrenes protest. Den har efter eget udsagn henvendt sig forgæves til justitsministeriet og til Industrirådet om i det mindste at få lidt større offentlighed om, hvad det er, der foregår på disse områder. Men det er et lukket seminar, og der skal komme et igen om kort tid, som drejer sig om bl.a. udstyr til u-både.

Jeg finder, at det at begrunde den slags produktion i hensynet til arbejdspladser og erhvervsliv ikke er spor forskelligt fra at begrunde en legaliseret produktion af heroin, morfin osv. til det illegale verdensmarked i hensynet til privatkapital og erhvervsliv og arbejdspladser. Jeg kan ikke se, det er spor mildere, når fremskridtspartiet bruger den argumentation i forbindelse med de produkter, der her er tale om.

Jeg synes – med den udskridning i forhold til en gammel og upræcis våbenlov, som er sket i de seneste år, specielt på grund af den udvikling, der sker i elektronikindustrien, og yderligere på grund af den nytolkning, der kom i forbindelse med medproduktionen ved våbenleverancer til Danmark – at det gør det højst påkrævet, at der kommer ganske andre forslag på bordet end dette her, og vi kan på forhånd tilsige al mulig velvilje over for et radikalt initiativ, hvis det virkelig for en gangs skyld skulle vise sig at være radikalt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Mange følelser er selvfølgelig involveret i forslag af denne art. Anderledes kan det ikke være. Jeg er nødt til at give dem ret, som påstår, at selv om vi ikke deltager i våbenproduktionen, bliver der ikke frembragt én kanonkugle eller én riffel mindre. Vi har ikke nogen og vil aldrig få nogen betydning som våbenproducent, der ændrer den samlede våbenproduktion. Der er andre måder, hvorpå vi må prøve at gøre verden opmærksom på, at der vel er andre udveje end at bekriige hinanden, altså ved at vise et eksempel til efterfølgelse. Derfor mener jeg, at det væsentligste for os er at vise, at vi har vilje til at begrænse våbenproduktionen. Personlig må jeg sige, at jeg ønsker så megen